

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 611/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог ЈП „Инфраструктура“ Шабац, против туженог – противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Витомир Виторовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1517/2019 од 08.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1517/2019 од 08.07.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог - противтужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1517/2019 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 655/18 од 21.12.2018. године, ставом првим изреке, одржано је на снази у целости решење о извршењу Јавног извршитеља Милана Јовичића из Шапца И Ивк 521/17 од 20.10.2017. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга за инвестиционо одржавање за период од јануара 2016. године закључно са септембром 2017. године исплати износ од 101.005,00 динара, са законском затезном каматом од 16.10.2017. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 11.385,77 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име главног дуга за текуће одржавање за период од октобра 2017. године закључно са јуном 2018. године исплати износ од 19.275,00 динара, са законском затезном каматом од 01.07.2018. године до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за плаћање законске затезне камате на досуђени износ од 16.10.2017. године до 01.07.2018. године. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена противтужба у делу који се односи на поправку фасаде на тераси. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име материјалне штете исплати износ од 1.500,00 динара, са законском затезном каматом од 21.12.2018. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 10.000,00 динара. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 42.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев туженог за исплату трошкова поступка преко досуђеног износа од 42.800,00 динара, до тражених 81.800,00

динара. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев туженог за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од пресуђења до извршности.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1517/2019 од 08.07.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, обавезујућем делу става другог, петом, седмом и осмом изреке. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му не име инвестиционог одржавања за период од јануара 2016. године закључно са јуном 2018. године исплати износ од 120.280,00 динара. Наиме, тужилац је власник стана у стамбеној згради у ул. ... у ..., за коју су извођени радови на фасади и кровном покривачу, за које је било потребно исплатити износ од 101.050,00 динара (као инестиционо одржавање) за период од јануара 2016. године закључно са септембром 2017. године, односно износ од 19.275,00 динара за период од октобра 2017. године закључно са јуном 2018. године. Како тужилац поменуто инвестиционо одржавање није платио туженом, то су правилно нижестепени судови усвојили тужбени захтев, применом правила о терету доказивања.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Тужба – предлог за извршење поднета је 16.10.2017. године. Побижана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 1.007,94 евра (1 евро=119,3322 динара).

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарски

противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић